

lozsvárott. Tanulmányai végeztével a kereskedelmi pályára lépett. Számos társadalmi és közművelődési ügyet anyagi áldozattal támogatott. Mint színházi intendáns 1874-ben tette nevét ismertté és a kolozsvári színházat majdnem 60 ezer forintnyi adományával támogatta. A színművészet fejlesztése körül kifejtett érdemeinek és áldozatkészségének elismeréséül 1879 április havában „lompérdi” előnévvel nemességet nyert. 1874 február havában Kolozsvárt saját költségén nyári színikört épített.

Korbuly József, író, hírlapíró, sz. 1860 január 16-án, Vácott, megh. 1917 február 8-án, Budapesten. Már kora ifjúságában előbb irodalmi, majd politikai lapot alapított szülővárosában, Kolozsvárt, ahonnan később Budapestre költözvén, a kilencvenes évek közepén az akkori mérsékelt ellenzék politikai céljait szolgálta az általa megindított „Magyarság”-ban. Élete utolsó évtizedében, amikor a „Hazánk” rövid ideig tartó szerkesztése után, véglegesen visszavonult a publicisztikától — visszatért első szerelméhez: a belletrisztikához: elbeszéléseket, színdarabokat írt, de semmit sem adott ki a kezéből. Színműve: „Az apa szerelme”, népsz. 3 felv. Bem. 1887 március 20. Kolozsvár. „Az elijesztett vőlegény”, „A felsült Don Juan”. Egyfelvonásos vígjátékok. Neje: Gerő Lina, színésznő. (L. o.)

Korcsek Leopoldina, a Nemzeti Színház tagja, 1850-ben az intézet karénekesnője lesz, 1852 május 15-től önálló énekesnő; utolsó fellépése 1859 március 26-án volt; május havában Nagyváradon működik. 1860-ban nőül vette Bellaagh József, Pest vármegye főjegyzője.

Korcsek Pál, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1819-ben, megh. 1897 január 10-én, Budapesten. Negyven évig működött az intézetnél mint kardalos, részint mint a népszínművek epizodistája. Különösen a kántorok, énekmesterek, házmesterek szerepeiben volt jó. Kitűnően tudta utánozni az állathangokat. 1876 április 1-én nyugalmába vonult. Neje: Rischane Teréz, színésznő, sz. 1836-ban, megh. 1910 február 6-án, Budapesten.

Korcsek Vilma, karénekesnő, 1887 febr. 1-től 1888 május 31-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Korcsmáros Nándor, író, sz. 1883-ban. 1911 május 1-én a fiúmei nyári színházban „Fiúmei művészesték” címen magyar előadásokat kezdett rendezni. Első előadásul a „Testőr”-t mutatták be, Kardos Andorral a címszerepben. 1929 szept. óta a Bethlentéri Színpad igazgatója. Számos novella és színházi cikk szerzője, melyek a fővárosi napilapokban tették nevét ismertté. Színművei: „Keztyűs kézzel”, vj. 3 felv. Bem. 1911 október 6. Újpesti Népszínház. „A veszedelmes ember”, komédia 3 felv. Bem. 1920 január 29. Madách Színház.

Korda Ilonka, karénekesnő, sz. 1898-ban, Sajókázán, Borsod m. Színpadra lépett 1921 szept. havában.

Korda Sándor, színész, sz. 1882 március 15-én, Magyarokizsán, Bácsbodrog m. — Kereskedelmi érettségit tett, majd 1902-ben lépett a színipályára, Nádassy József színtársulatánál, Sopronban. Későbbi igazgatói: Leszkay András (Magyar Színház), Nádassy József (Pécs, Sopron, Szabadka), Mezei Béla (Győr), Szabados László, Fehér Károly, Balla Kálmán, Palágyi Lajos, Faragó Sándor, Kiss Árpád. 25 éves jubileumát 1927 március 12-én ülte meg, Békéscsabán, a „Cigányprimás” címszerepében. Neje: Rásó Ida, színésznő. (L. o.)

Kordin Mariska, szopránénekesnő, sz. Kolozsvárott, megh. 1915 március 28-án, Budapesten. Mint műkedvelő határozta el magát a színipályára, amihez a hangversenyeken felhangzott tapsok adtak bátorítást. Első színikísérlete 1878 április 22-én volt, a Nemzeti Színházban, a „Liliomfi” Mariska szerepében. Élénk játéka, kellemes éneke teljes sikerrel járt. Az intézethez 1879 augusztus 16-án szerződött le, 1884-ben átment az új operaházhoz, melytől 1889 december 31-én vált meg. 1890 január havában énektanárnő lett. 1909 aug. 6-án Iglófüreden egy pihenőhelyet az ő nevével neveztek el.

Kóré Zsigmond (bikkfalvi), festő és író, sz. 1761-ben, valószínűleg Bikkfalván, Háromszék m., megh. 1793 március 9-én, Bécsben. Nagyenyeden tanult, 1790-ben jelent meg első Kotzebue-fordítása. Fordításai: „A Strelitzek”, ford. Babo után. 1790. „Az embergyűlölet és megbánás”, vígsággal